XI

II

1898 i 6 Maj flyttade vi in i huset som då var [illegible] färdigt, så började vi på att fundera hvad det en gång skulle bli af vårt vackra hus och förklarade W att han icke ville att en jude eller Jobbare skulle köpa det en gång med hans vapen öfver porten & på andra stället då rede jag [illegible] hvarom lät oss skänka huset med samlingen till Stockholms stad, han fann tanken icke vara så dum och våren 1899 skref ett testament den tiden blandade jag mig icke i dessa skrifningar utan efter hand upprörde detta oss bland allmänheten och fick jag då höra att stadsfullmäktige räknade på att vårt hus skulle användas till stora Staten. detta var icke vår mening utan blef då denna sak ändrad att staten skulle öfvertaga det hela. jag fick en gång läsa testamentet som jag icke var nöjd med och åter ville ändra

men W. ännu hade bett god, men tack vare
en försäljning af donerade saker på Nationalmuseet
[191–] som tillsammans inbringade fick jag vår sak-
ändrad å då bad jag L. hjälpa oss hon
som känner till de museums alla goda
å dåliga sidor och nu hoppas jag att allt
blifvit riktigt ordnadt. Förresten får icke
staten öfvertaga huset förrän det är färdigt
ty jag vill icke att en massa amanuenser
skola haka på och katalogisera hvar å en efter
sitt tycke å börja om att flocka om alltihop.
Såsom Professor Lithberg å Herr B. Glemman
öfvertagande huset skall det alltid stå hvar.
1899 å 1900 låg jag sjuk i blindtarmsinflamation
å 1900–1901 voro vi i Egypten å Palestina. Men
på hösten 1901 efter det vi gjordt vestibulen
började jag att tänka på alla vapen som

hängde rostiga å smutsiga på väggarne. Till rengöringen
[af purit] skaffade Knutsson (som stadigt hvar i vår tjänst
för alla reparationer i huset å W:s uthyres hus) några
[när detta förr var ...] karlar, skötte jag dessa båda å några veckor
för att rengöra vapnen men af dessa några veckor
blef det år och den [f. d. snickaren] Sandgren
är ännu hos mig som nummer 1 bland
mina biträden vid katalogernas å husets
ordnande. Först klädde vi vapnen där han
köpt bruneradt å förgyldt de värsta skröpligheterna.
Hela dagen satt jag med å arbetade, ... kommo
alla kronorna, och mycket annat. 1902 i Januari
kom fröken Roos som skulle på maskin
skrifva af den katalogen [hösten 1898 till våren 1903] Upmark gjordt öfver
samlingarna å sedan Folkert förbättrat. Innan
Roos började skrifva tog jag beskrifningen på
en hjälm fram å fann att den icke var riktigt

af Lalkert beskrifven, jag tog fram flera & var det
(en del af herrarnas beskrifningar hvad som primen)
detsamma jag upptäckte på Lundgren han medgaf
allt, då sade jag Lundgren vi tör äro tvungna
att göra om detta, det kan jag inte förstå
han men jag svarade det skall gå, tog hit
papper & blyertspenna, jag skrifver & Lundgrens
diktoras som hunner till alla benämningar på
rapporten, motsträfvigt gick han efter papper & penna
förevarande att det var omöjligt, men jag
förklarade hur, därmed fick det skall gå.
Det är hokus pokus på detta viset sade nu
chef Lundgren själf, ty jag fick annat att
göra. Öfvermåttan [illegible] glömmer jag aldrig då Lundgren
satt midt emot mig vid långa bordet i festsalen & jag
fick klart för mig att herrarnas beskrifningar vore omöjliga
(att vore tvungen att börja på nytt)
om jag hvad jag vid det tillfället kände kan jag icke
beskrifva. Jag bara svor ut i enwartes öfver herrarna, men hvad
hjälpte det.

XII

1910 kom fröken Berglöf för att se igenom
Lundgrens arbeten i fall han glömt något.
Likaså med henne arbeten från Karlsson
som fortsatte med maskinskrifningen efter
Fröken Boos som slutade på våren 1909.
Fröken Karin Blomenberg utförde [illegible] från Februari 1908–29 April 1912
och efter henne fröken Sigrid Jonsson fr. 17 Nov. 1912.
som var tvungen att börja med detta arbete på nytt
emedan L. ville ha ändringar och fortsätter hon
ännu därmed.
Vintern 1911–1912 kom L. några gånger öfver
en söndag till Stockholm för att hjälpa mig litet
[illegible].

Oktober

1912 flyttade L. till Stockholm o öfvertog uppsigten
af katalogiserandet, han ville att allt skulle beskrifvas
intill det minsta, så får vi vända på fjärdingen o börja
på nytt och 1918 på hösten förpliktade sig L. att
själf genomläsa hvarje beskrifning, så blef det åter
att vända på fjärdingen, allt skulle förkortas
ty nu hade Lundgren o Berglöf [illegible] upps. sin
[illegible]. nu blef det blott den skillnaden att Berglöf
icke mera kontrolerade de andras arbete utan
hvar o en skickar sitt till L. men en fråga gör
jag mig hur skall L. [illegible] bli färdig
med mina kataloger o Wallwil.

1913 rekommenderade L. Kandidat Klaudien
Göttländing som han; första åren hjälpte han med
katalogerna men nu går han på biblioteket, samlar
alla Guldsmeds märken, målare märken o s o. han
passar bäst till detta emedan han kan språk
hösten–våren 1913–1915 arbetade Fil kandidat Per Lindberg nu Fil
licenciat o chef för Lorensbergsteatern i Göteborg det europeiska porslinet, Januari–April
Fil kandidat Ernst Fischer nu Fil. doktor o Intendent vid Röhsska museet i Göteborg
Hösten–våren 1913–1915 studenten fröken Örbo nu elev vid konstakademien i Stockholm
[illegible] underskrifterna! och med dessa
finner jag grundligt L. men så är han också ofta
invärtes arg på mig o svär öfver gamla gumman men
det är mig detsamma bara jag får det som jag vill
ha!   Som fru Karlsson inte hela
dagen har varit maskinen att göra kontrollen hon mina underskrifter med
[illegible] o böcker ty det händer så ofta att jag är tvungen
[illegible] från mitt arbete och skrifver ej riktigt antal eller siffra
utom dess har hon alla böckerna på sin lott.

ute alla signaturer i stämplar gjorde fr. Blomberg
19 . 191 – 1910 fröken Jonsson ä.

Utom Lundgren hade jag arbetaren Ericson till år 1913 då återvände han till Dalarna och var jag glad att han själf lemnade mig ty han var bara en maskin utan initiativ gjorde hvad man stoppade i hans händer men inte mera, men huset [illegible] skulle spränga och hemta alla föremålen när de skulle katalogiseras, efter honom kom 1914 arbetaren Andersson en ung bra karl som hjelper med allt och har efterhand vunnit förtroende att gå i alla gömmor och leta fram hvad vi behöfva, och hoppas jag att han skall förbli sådan han nu är ty jag behöfver en sådan karl som vet hvar allt finns i huset [illegible] jag kan låta gå efter alltsammans som fattas [illegible] med [illegible] medhjelpare.

1903 fick jag af min mor 500000 kr som gåfva 100000 kr hade jag under mina 50 år sparat ihop. af dessa använde jag hälften för att köpa vackra holländska taflor och var detta början till mitt galleri. 1909 begärde jag arvet en större årlig summa af W. som jag också fick och kan jag härigenom göra mycket hvad andra stackars [illegible] icke kunna.

Vid inköpen af taflorna har Professor J. Kronberg stått som vän o rådgifvare vid min sida o om mitt lilla Galleri är ett mönstergalleri så, är det icke min utan hans stora förtjenst ty ingen tafla är köpt som icke han har godkänt, mycket obehag har han häft af detta ty folk har kommit med sina medelmåttiga saker o bedt honom rekommendera dem, till slut fick han lof att säga att Hallwylska galleriet vore ingens för = [illegible] inrättadt. Vid samlandet af Vapnen var det Kammarherre Cederkreuz d. Intendent vid Lifrustkammaren som hjälpte mig han är ju så [illegible] kunnig på det området, att han till o med utland blef kallad till Tyskland som rådgifvare: Och vid silfret fröken Sigrid [illegible].

För allt mitt arbete blir jag kanske hånad af detta ty ingen af mina barn eller utomstående förstå mig, huru ofta har man icke i en förmodlig ton frågat när blir katalogerna färdiga o detta från Kronprinsen till mina barn. Jag själf känner mig lycklig i mitt arbete o har den öfvertygelsen att om vårt hus får eta bruket för Societeter o Museum man om 50-100 år kommer att bedöma mitt arbete annorlunda. I Schweiz är det nog det

samma den sparsamma Schweizaren begriper icke att man kan kasta ut så mycket pengar på ett gammalt slott! nu har jag med få ord klargjordt samlingarna vill skall fortsätta där jag stannade

1903 då vi några dagar voro på besök i Bern föreslog Grefve F. v M. som var gift med W:s yngsta brorsdotter Irma att vi skulle låta ordna Hallwylska arkivet som låg på slottet, han skulle skaffa en lämplig man härför, som W gerna riktigt icke ville låta någon främmande Personer utan uppsikt husera bland familjepapperen öfvertog jag detta med glädje, första året 1904 voro Mhse o jag endast 14 dagar där, men 1905 fr Maj till Augusti då arbetade vi med 3 herrar (Tezijer, Thurselius o Schmid) jag Mhse ordnade alla bref o skref på 1000-tals extra dagar. F. O. Schmid var en ung hygglig man o sammetsgren i sitt arbete, Tezijer en riktig lärofar som skref riktiga uppgifter för härren O. O. Thurselius var bara skrifvare 1906 voro vi åter med Schmid o Tezijer samt en annan skrifvare Hingartner öfver sommaren där o . Juli skickades hela arkivet till bibliotheket i Bern

där det stannade till 1915 då det flyttades till arkivet i staden. 52

1906 beslöts det att Schmid skulle söka i alla Schweizer arkiv & till slut i utlandet efter Hallwylpapper för att sedan kopiera dem till ett helt (under denna undersökning)
det efter vårt obildade förstånd litet här & där på slottet och gjorde jag i ordning det hela så godt jag kunde, (antingen tiden) under arkivsloppet medan vi [illegible] där [illegible] alla möjliga ordningar ungefär sig [illegible] som till exempel var slottets stall & vagnshus magasin för byinnevånarnas [illegible] & mycket annat i den vägen. som jag var tvungen att få bort

1907 voro vi tillsammans med W. & Schmid 14 dagar i Bremgarten & voro Ilse & jag hela tiden sysselsatta med att söka igenom alla kyrkoböcker efter Hallwylare det var ett drygt arbete.

XIV

1910 då vi [på våren] vara några veckor [i Schweiz] och där samman-
träffade med F O Schmid som tok på med
att samla urkunderna beslöts det att man
skulle gräfva ut våra kanter på södra sidan om
ältsta slottet, hvem som kom på den tanken
om det var Schmid eller jag kommer jag icke
mera men förmodligen var det jag, ty jag
har tyvärr en fatal förmåga att hitta på
allt möjligt därför fick L order att han
var glad blir förskräckt när jag kommer och
berättar för honom att jag fått en idé.
Nu är jag tvungen att gå flera år tillbaka
1904 då galleriet blifvit färdigt var det af
familjerna skulle fotograferas frågade jag
Professor Stroberg hvilken fotograf jag skulle
anlita? då sade han ingen annan än
Sjöberg, han har ingen ateljer utan har

denna ygeesättning bredvid Operan där han
är sångare, han är förövrigt artistiskt
begåfvad och en fint bildad man. Med åren
blefvo vi mycket bekanta [illegible] som han
har en treflig hustru och en ovanligt väl
och väl uppfostrad son, förövrigt har han
hjälpt mig och gifvit så många goda råd som
jag aldrig kunnat med pengar återbetala. 1910
voro Sjöbergs vid Engelholm för att vila sig några
veckor vid detta tillfälle bjödo vi dem några dagar
till oss och då berättade jag för honom att
jag skulle låta gräfva ut en av [illegible] (i Ryavrie) [illegible]
han sade strax tag en svensk arkeolog ty det
äro de skickligaste sedan han [illegible] hemma
pratat och pratat i mig fullständigt obildade
[illegible] ty jag hade ingen aning om att
arkeologi var något annat än att gräfva

upp jorden finna man något så var det bra.
[illegible] jag nå så skulle jag taga en svensk men hvar
från [illegible] sedan jag det icke visst jag skall vända
mig, då svarade Sjöberg, jag vet en ung man som
jag för flera år sedan lärde känna på Gottland
då jag var där för att bada mig och som då
visade sig vara mycket skicklig men som jag
förlorat ur sikte och först för några dagar sedan
[illegible] i Lund då jag var där några timmar,
han är nu amanuens vid Kulturhistoriska
museet och skall jag skrifva till honom.
Efter en vecka skickade Sjöberg mig hans svar
hvaruti han skref att han själf gerna skulle
vilja göra utgräfningen men det berodde [illegible]
från intendenten Karlin, efter några dagar kom
svaret att Karlin tillåtit honom att åtaga
arbetet. Så började mina förhandlingar med

Kirtin per telefon, jag skulle betala [illegible]
en annan person som skötte S. plats under hans
frånvaro & en viss ersättning pr. månad till S.
så kunde han icke afresa före 16 Sept. annars
finge jag veta att han var i farten med att taga
Tid. kandidaten i Lund.
(Då jag efter min mor betingade mig af Wetther
en större summa årligen kunde jag själf-
ständigt göra upp med Kirtin & efter betala
alla utgifter för Lithberg & så har det ock
fortlöpt hvad den senare angår. För öfrigt
öfvertogo 1910 hela skötseln af mina pengar
och tog jag bara ut hvad jag för min egen person
och andra småsaker behöfde ur densamma)

Således reste Mor & jag 1 September till Schweiz & voro
dagen före S. i Beatenberg

Jag ser Anna som om det vore i går då hon öppnade
dörren   Till läsesalongen på Bruksberg
och framför Uhse = mig stod en lång smärt dig
men med fast är eke pak bloke blå ögon och ek
hy som om hon haft smittkopporna och bugade
sig framför mig. första indrycket var att jag hade
en intelegent sympatisk menniska framför mig
Annars visste jag ingenting om honom på hvad sjukdom
drifvit och hvad Karin sagt i telefon

samma dag han kom gjordes en gemensam promenadt till Slottet å dagen därpå började med röjning i stora torra kraalen i Stora rummet i gamla slottet ställdes bord uppe och anskaffades hvad L. behöfde. Efter några dagar förklarade han mig noga huru han tänkte gräfva å lag uppe en tilställig plan å på ett gammalt papper som legat länge och pekade, huru han trodde att vid slutet af utgräfningarna allt skulle se ut. för öfrigt var det märkvärdigt att se huru han alltid träffade hvad han sökte, ty var han lät gräfva under husen å på gården Stötte han på murar.

(Då vi 1912 vidslutet af allt arbete ordnade igenom rummet där vi gömde alla ritningar å dylikt fann jag detta papper å tog det med mig hem

å nar enfaltiforde det med mina samtaler för att visa eftervärlden hvilken fin näsa han hade)

Med hvilka känslor af förvåning stod jag och hörde på. En hel ny värld öppnade sig för mig. Jag som aldrig förr kommit i beröring med en vetenskapsman som funnit det löna mödan att nedlåta sig förklara något å inlåta sig i en diskution med en gammal gumma, om saker som från Skapelsen, hade jag varit en jag vacker kvinna hade det nog icke för varit sig så mycket. Sedermera fick jag dagligen utan att be därom hara Larsgas föredrag om arkeologi och mycket mera och därigenom kunde jag följa med gräfningarna å hvarje smusak som kom ur jorden fick betydelse. Om kvällarna vid lampan sutto Uhse, jag, Lithberg å Schnell och då talades alltid om arkeologi 'byggnader

Felbraser o dylikt, herr Schmidt var den mest intresserande o märkte jag snart att han ej var nöjd med våra diskussioner, efter 4 veckor var jag tvungen att resa hem o stannade hemma tills början af december, under tiden skref L. Nagy bref till mig hvaruti han redogjorde om gräfningarnas framgång som ligga förvarade med alla öfriga bref från honom i huset.

under vintern hörde jag icke något från hemm[et]
men mot våren fick jag mig återigen i
förbindelse med Karlén och uti S: [illegible]

i början af april för att fortsätta i Wallvik. I maj
komma W. Uhse o jag till Schweiz. Walther stannade
bara några dagar hos oss och sedan han tillsammans
med Eckermanns tillbragt några veckor vid Vierwaldstättersjön
återvände han till Heidelberg, vi däremot stannade
till medio af augusti och reste tillsammans med
L. öfver München där vi skulle bese några verkstäder
som Professor Becker rekommenderat. Vid hemkomsten
blef jag efter 14 dagar mycket sjuk i gulsot o difteri
och låg öfver en vecka till sängs, mitt illamående
var dog bara en följd af allt hvad jag fick genom
gå under mitt vistande i Wallvik som antagligen
var för mycket för en 66 åring. Jag kan
blott säga att det lika dato redan det mest
nervretande o nedslående jag i mitt lif upplefvat
ingen kan förstå hvad jag fick genomgå

och allt detta hade jag Schmidt att tacka för
han antog en högdragen ton mot L. då han
sag att L. skötte sin sak o bad L. om något så
sade han endera nej eller lät honom förstå att
han ville vara den som bestämde.

En dag sade L. till mig så kan han
det icke gå och som gefvären behöfver Schmidt
för Wallviksfabrikernas skull bättre än mig är det
bäst att jag slutar, men då svarade jag, det gäller
bara att Schmidt skall få sin vilja fram o få
lektion att resa nej det går icke an, så gick det

några dagar då blef det bråk om några kronor
som skulle snaras in. Jag gick efter striden
strax till L. o bad honom för min skull att förvärfva
kafpa tålamod. han svarade det är så bittert
när man har rätt, jag lofvar ingenting men
skall försöka. Sommaren aflöpte & L. talte ett
ord efter Schmidt nästan blef ännu värre emot
honom, från den stunden lofvade jag att hvad
L. gjort för mig skulle jag i min mån försöka
att återgälda en gång i framtiden.
För öfrigt hvad hade det blifvit af hela mitt
Vallfjärda arbete om L. gått från alltsammans; detta
frågar jag mig ofta ~~fö~~ ständigt [illegible] en penninghe
o huset med sina många goda saker ett
stort frågetecken åtföljt af en [illegible]
[illegible] sämsta kvalitet.

XVII

Bland allt annat som den tiden afhandlades och
omtalan så var det huset i staden och gården
hem fullkomligt hur jag hade tänkt mig in
i den saken, vid de af dessa tillfällen bad jag
honom öfvertaga ledningen af det hela hotel
han ocksa lofvade göra: Nu började jag
på att öfva och om han skulle beskrifva stadts
byggnadsbiträdet och utan utgifter därför
han icke längre kunde ligga i Lund, själf
lemnade han också gärna Skåne och det bestämdes
det att han hösten 1912 skulle flytta till Stockholm
Vintern 1911–12 kom han flera gånger efter en söndag
till Stockholm och gaf oss goda råd med samhörighet

1912 voro vi ännu en gång från slutet af Janu-
ari till slutet af Juli i Hallaröd då hela gården blef
uppköpt och vi skickade 80 stora Fiskarfolk
uti 500000 – 700000 kr
med skarfoarg och andra saker till Sverige
i en särskild packning. alla dessa saker
har jag enkel för sällsynt i de sena åren
köpt från lika många okända kenditare,
och när de voro tvina lappa i boden
efter deras nummer så inte kan jag
begära på betsidan under åren 1910–12.

under vårt vistande i Schweiz, Deren
blefvo under vårt vistande på platsen
af 3 skälmar mördade å stenade i Schweiz
där pappa är vänne om nag Schweizere studenda
kom.
1912 då vi kommo till Hellvyl berättade Schmid
för mig att ett mycket cirkulerande om mig i Tratten
dörfsland ifrån att jag satt på ett dårhus, jag
han skrattade å svarade då se de nu att det icke
är sant ty jag är ju här i Hellvyl igen. han
sig mycket förvånad för mig att jag tog saken så
lätt; men hvad bryr jag mig om hvad folk
pratar alltsammans i Schweiz.

1912 innan vi började med förföljningarna voro [illegible]
å jag med Stüterz i Bern å sedermera i Zürich där jag
skulle göra upp med de olika Museumsherrarne i/
Landesmuseum angående sakerna som en gång skulle
dit, då jag var rädd att dessa skulle lura mig
tog jag L. med mig nog försökte de att göra sitt
bästa men jag hade föresatt mig att stå på min
rätt och vara aldrig så [illegible] om det behöfdes.
Efter ett par timmar hit å dit med 7 Schweizare
fick jag det som bestämt var men hårdt gick
det till. Der öfrigt öfverlemnade Wellier åt mig att
brefvexla med advokater [illegible] [ister i dessa som] [illegible] angående
Stüters öfverlåtande till [Schweizin] å sedermera Staten
samt samlingarna denna korrespondens räckte sedan
ett år blev allt var klart, jag var [illegible] att
jag fick sköta detta ty W. hade aldrig [illegible]
att [illegible] hörsä sig igenom en sak som

man som kvinna ofta får hon sig om man
icke genomdrifva något. Vid gräfningen på gården
kommo en del intressanta saker fram däribland en bygga
och tyckte jag att W borde se detta ty så snart det
var ommodelleradt skulle jorden åter tillbakas.
Vi reste direkt hem tillsammans med L. så snart vi kommo
till Malmö där [illegible] bad jag honom
att dagen därpå återvända hvad han också lät
öfvertala sig till, Således gjorde jag min Tillesborg
Hakavik tre gånger på en vecka.
Som L. lemnade sund Okt. 1912 afträdde han sin befattning som
Amanuens vid Nordiska Museet där han nu efter 6½ år blifvit
Professor om denne man som kanske ingen känner så bra som
jag skrifver jag ett särskildt litet kapitel. När nu gräfningarne
voro afslutade började jag på att vilja reparera slottet men
som Schmid i sin egenkära dumhet in lät skött den
lilla biten som var kvar af Bergfrid, rådgjorde jag med

L. och rekommenderade han Arkitekten Anders Roland som
bodde tillsammans med honom hos Ambrosiani. Jag antog
förslaget och 1914 begåfvo sig L. o. Roland med Arkitekten Essen,
J. Mason Jur. (son till Professor Mason) som medarbetare och Sjöberg till
Hallwyl, L. tillvägt som basen för det hela, så kom kriget
emellan och endast Sjöberg blef någorlunda färdig med
sitt, han tog afven en massa fotografier af Schmid.
Ritningarne af slottet har Roland med Essen sedermera efter
hand på min egen bekostnad fullbordat i Stockholm.
Totalt lät jag L. veta, fara inte hvad vi gjorde slottet angick
med den afskyvärda delen som W. bror låtit bygga upp
sedan han förut låtit rifva ner den gamla sedan det fanns
några sprickor i muren. L. nästan alla de andra voro
emot mig, men nu sedan det igen blifvit uppbyggdt
alldeles noga efter gamla ritningar som gjordes till dess
upp rifning, hafva herrarne medgifvit att jag hade rätt.
den nya 1870 talets afskyvärda gotik byggen försvunnen.

i kuttern på Hettwil å dit passar hon bäst!

1915 i Maj gjorde jag med Else, Hr å Fru Glasmann samt S. en utflygt i bil till Gripsholm, på hemvägen skälfte bilen med oss å var det ett under att vi kommo med lifvet från olyckan, visserligen bröts Else å jag var högra arm å fru Glasmann kindtanden men hvad var det mot hvad som kunnat hända, jag hade ända vid vårt Guldbröllop sett vid bordet å tänkt jag skall förvida. Nu men såg att hängt anna skulle fortsätta å jag ville ha stället färdig fick jag S. å Roland att begifva sig dit Juli 1916 där de stannade tills medio af December

i September 1916 · kom det på engång öfver
mig att jag var tvungen resa till Schweiz och
se hvad mina herrar hade för sig, W. blef vildt
[illegible] — å, sade det är en galenskap men till
slut efter mycket hit å dit satte jag min vilja
igenom å fick min dotter Ebba, Ulla Petterson
med mig, 14 dagar voro bestämde att stanna
i Schweiz däraf flera i Zürich för utlefvernsbehof å Bern för att se släkten
men af Bernerresan blef ingenting för mig, Ebba
fick allena fara dit, ty jag hade så mycket i
Hellweyl att se på och ordna med herrarna
å andra personer att knappt de 8 dagar jag var där
räckte till, men glad var jag att jag kom dit
ty nu är allt där förändradt och har jag med
den resan sparat W. flera 100,000 frs!

tyngkråken kom i bedgesterna började kunna
Breitenberg tyckte Schmid att det vore bäst att
sluta i fortsätta påföljande år, detta ville icke
S. ty han påstod att det blef så mycket dyrare
att sluta upp i börja på igen, så kom jag
helt oväntat och gjorde slag i saken, genom
snabbt hvarje vår och på det sättet fick jag
hela Slottet fullständigt i ordning sak, S. var
nöjd Schmid surmulen i Schmidt annu
surmulnare emedan han hade hoppats att
kunna straffa med att dessa tvenskar icke
gjorde något ordentligt utan han vore tvungen
att ändå till slut taga saken i sina händer. Emellertid
var jag mycket belåten med mina resa, ty jag hade
på känn att den var mera än nödvändig.
Mina herrar återkommo först kort före
Jul.

Nu skall Schmid bara en gång i framtiden resa till
Kallwil i se huru alla operationer se ut i Peta
måla på några stycken.
1917 skref S. en liten vägledare genom Slottet
och trycktes den, när Schmid fick den "brikade"
han till den grad att jag bad S. icke släppa
ut den i handeln innan han fått sina papper färdiga
och nu ligger den redan i väntar i 3 år. Schmid
var i början en flitig anspråkslös menniska men
medgången har han tyvärr som så många andra
af hvad hva inte kunnat tåla väl, han vill ha äran
af allt och styla mycket att han gjort allt. Med sådan
ord äro högsta grad ärelysten, i en ärelysten karl
trampar ner allt som kommer honom i vägen.

1919 Nu kommer frågan när blir L. färdig med
beskrifningen af slottet eller utgräfningar?
huset Kämnärsrätten 4 ty sedan han blef Professor
har han ännu mera öfver sig så att till dato
[illegible] hvarken gl. eller jag kommit någon hvart med honom
sedan jag känt denna männischan har jag bara fått göra
på hand mina saker ånyo. –
Dessutom går jag samma fråga om Schmid
som kostat oss sedan 1904 så mycket pengar
och aldrig blir färdig han har sin åldtligen befool
att han skall afsluta arbetet till hösten år 1920
men jag betviflar detta. af honom är det ofattligt
då han har ingenting annat för sig än vara
professor.

Spasse & Wosna ha klifvit sålt i September 1919 hvad
jag kändt & genomlefvat sedan Mars månad då
frågan uppstod att vi voro tvungna att afyttra
dessa värk emedan Ke v Eckermann baserat dar
som en gåtning & lassat på oss en skuld på 19000 kr
kan jag icke med ord beskrifva. Det är bittert ett
[illegible] en plats som man som lefat [illegible] bara
ett efter hand sett skapas & förstoras under sina
fars & mina trägna arbete, till intet göras af en
fantastisk, hänsynslös doktorson som man i sin
stora dumhet skänkt sitt förtroende. Jag är öfver
tygad att de flesta menniskorna icke kunna be-
grifva att man lefat hvarom fars fram på detta
viset & de hafva rätt ty jag själf skulle tycka
det ~~ommmm~~ om andra. Walther & jag hafva burit oss dumt
åt, jag skulle ha varit hara vaken af mig men i
alla fall var det en lycka att den rättänkande

Herr Gl. med rättigt eftertryck hom å gjorde
klart för mig huru allvarsamt det var, så bad
jag W o G komma till Stockholm å med honom
betraktade vi Walther huru det stod till med
Gjörde, han tog utan ingress af hvad vi
hoppats. Sedermera tog W o G. sakkunniga personer
till hjelp å utväldes vi därigenom så mycket
som möjligt, hvilka lärer har det icke varit
~~för den~~ [å Familjen] utan förutom den bittra harmen att
säga vården, där jag under min tid inrättat
sjukvården å ett Sanatorium i Mörsil får de
Upplysningar vid platsen, om denna sorgliga sak
vill jag icke skrifva mera men Herr Gl. har lofvat
att göra en klar redogörelse om hela ärendet huru
det uppstått å undersökts.

1 Oktober 1919 på min 75 årsdag fick jag mottaga många
bevis på sann vänskap & tillgifvenhet af alla de som
stoda mig nära, och ingen vet huru det gladde mig
ty sann vänskap är en dyrbar skatt som man aldrig
kan värdera nog högt. Utomdess blef jag hedrad
med Litteris et Artibus (det har sagts mig att det
gått genom drottningen men det tror jag ej, jag för-
modar att det är nordiska Museet som framkastat
saken, det må nu vara som det vill så är jag
tacksam för visade vänligheten. Förtjenat utmärkelsen
har jag icke ty hvad jag gjordt har jag gjort
emedan det roat och intresserad mig!

XXI

När voro vi i Rom med Geyers. 1906
När voro vi i Florens o Pisa.
När voro vi i Neapel o Sicilien.
När voro vi i Montenegro
Hvilket år födde Rolf hos oss
Hvilket år var hon i Davos.
Hvilken sommar var Walther med Ekermans vid [illegible]
När kom Verney o Ferel.
När var Rolf med Sidel i [illegible]
När var Harry i Amerika.
När barnbarnsbarnen är födde o barnbarn efter.
När voro vi med Ekermans i [illegible].
när kom Lundgren o vi började med vapnen
när började Lundgren o jag med [illegible].
När började Uppmark, Sohlert och alla andra
När flyttade Geyers till Wegeholm 11 juni 1902

Hösten 1907 Mosebacke hos oss i ateljen
Vintern 1908 St. Moritz i Norr[illegible]
Sommaren 1908 på [illegible] med Rolf.

Oktober 1908 – ~~1909~~ 1910 Davos

~~Vintern 19[illegible]~~

Januari 1910 i Italien med pappa (över Italien)
1910 sommaren på Torsjö
1911 Vintern Stockholm
1911 Sommaren på egendomen [illegible].

Hösten 1905 – våren 1906 på Strandvägen
Hösten 1906 till våren 1907. sommaren
1907. Bydalen med Eckermans
Sommaren 1906 med far till Norge
Sommaren 1905 med far i Bergen [illegible]
Hösten 1904 till våren 1905 Helsingborg.

När han var hos oss hela vintern.
Mosebacken 1907 före jul. Mer 1906
Januari – våren 1908 St. Moritz.
Hösten 1908 till Davos
Julen 1909 hem.
Januari 1910 med sin far till Italien.
Hösten 1910 på en egendom i Skåne.
Januari i Stockholm 1911 [illegible]
Hösten 1911 till Ceylon med Elsa resten
okt ~~våren~~ återkom ~~hösten~~ 1912. efter [illegible]
~~Mars 1913~~ Vintern 1913. Stockholm
Vintern 1914 i Paris.
Vintern 1915 Stockholm
Vintern 1916 Spanien

1898–1919